

Ribarstvo u referatima CK KP Hrvatske

Na Kongresu KP Hrvatske, u referatima CK 24. XI. 1948. o ribarstvu je iznešeno sljedeće:

»Nakon oslobođenja stanje ribarstva je bilo veoma slabo. Zahvaljujući stvaranju i razvoju zadrugnog i državnog sektora, ribarstvo je krenulo naprijed. Danas na teritoriju Narodne Republike Hrvatske imamo 91 ribarsku proizvađačku zadrugu, od kojih 69 pomorskih i 22 slatkovodne, sa oko 2700 zadrugara. Državni sektor republikanskog značaja u ribarstvu danas ima 35 poduzeća. Država raspolaže sa 32 moderna broda.

U izvršavanju plana ulova nailazilo se na poteškoće zbog slabe pojave plave ribe kao i zbog organizacionih nedostataka.

Ribarske zadruge nalaze se u stadiju reorganizacije. Radi boljeg njihova rada i unapređenja, potrebno će biti stvoriti poseban savez ribarskih zadruga. Gdje postoje uslovi za rad i razvoj ribarskih zadruga, tamo ih treba uzdići i pomoći. Međutim, gdje za to nema uslova, treba ribarsku zadrugu fuzionirati s poljoprivrednom ili seljačkom radnom zadrugom, unutar kojih će ona raditi na ostvarenju svoga plana«.

O mogućnosti povećanja ribarske proizvodnje i unapređenja ribarstva u okolici Vukovara

U Vukovaru i okolici imade veći broj radnika i namještenika, za opskrbu kojih je potrebno osigurati znatne količine mesnatih proizvoda. U nedostatku stočnog troši se riblje meso, koje je među tamošnjim žiteljima omiljena hrana. I ako je Vukovar pored Dunava, a njegova okolica spada među bogatija ribolovna područja u NR Hrvatskoj, još uvijek nema dovoljne količine ribe i za njom se osjeća velika potreba.

Na traženje Jugoslavenskog Kombinata gume i obuće u Borovu i Gradskog NO-a Vukovar, koji su najviše zainteresirani na povišenju proizvodnje ribe stručna je komisija izvršila pregled terena u okolici Vukovara sa zadatkom, da izvidi mogućnosti gradnje ribnjaka i poluribnjaka, kako bi se lokalna proizvodnja ribe mogla povećati i potrebe zadovoljiti. Tom prilikom je pronađeno nekoliko vrlo podesnih terena, na kojima bi se izgradnjom malih ribnjaka i poboljšanjem ribarskog gospodarenja na dijelovima otvorenih voda mogla osigurati godišnja proizvodnja ribe u količini od oko 10 vagona ribe (ne ubrajajući korito Dunava).

Pored Iloka i Šarengrada postoje dugoljaste doline pokraj malih potoka, koji teku iz Fruške Gore u Dunav. Ove doline su podesne za izgradnju malih ribnjaka. S obje strane pored dolina teren se uzdiže tako, da je potrebno samo doline pregraditi kratkim nasipima i izgraditi široke napuste i ispuste, da bi se dobili mali ribnjaci za uzgoj šarana. Kako su doline močvarne, nisu podesne za poljoprivrednu kulturu, a pretvorene u ribnjake davat će daleko veću korist nego što je to dosada bio slučaj. Na jednom od ovih terena, kraj Iloka, Seljačka radna zadruga Petar Penić »Cvijan« iz Iloka namjerava izgraditi dva mala ribnjaka, koji će zapremati površinu od oko 30 kj. Sa izgradnjom već se započelo.

Tik od Šarengrada može se izgraditi ribnjak od 15 k. j., a namjerava ga graditi tamošnja ribarska zadruga. U nastavku doline iznad ovog ribnjaka postoji mogućnost izgradnje više ovakovih malih, etažnih ribnjaka. Izgradnja ovih ribnjaka će za zadruge biti vrlo jeftina, jer će sve zemljane radove moći izvršiti vlastitom radnom snagom.

Kod sela Mohova je prije rata postojao jedan takav ribnjak, od 12 k. j. površine. Tokom rata ribnjak je zapušten, a sada ga namjerava obnoviti Mjesni NO Mohovo.

Obnova je jednostavna, jer treba samo izvršiti popravke postojećih nasipa i betonskih objekata.

Svi će ovi ribnjaci, pored vode iz potoka, dobivati i oborinsku vodu iz okolnih terena, koja će donositi i gnojiva pa će ribnjaci biti plodni. Zbog opasnosti od većih količina vode koja bi mogla nadoći za eventualnih bujica, napusti i ispusti na ribnjacima moraju biti nešto veći, da bi mogli bez štete propuštati ove vode.

Na poplavnom području Dunava pod starim gradom u Iloku nalazi se bara, koja zaprema površinu od oko 10 k. j. Ovu baru Dunav prelijeva samo za visokog vodostaja voda prolazi iz Dunava u baru i obratno putem jednog uskog kanala. Pri niskom vodostaju ova se veza prekine. Bara bi se mogla iskorištavati kao poluribnjak. Zato bi trebalo kanal (koji ju spaja sa Dunavom) produbiti i proširiti te na njemu izgraditi branu za reguliranje vodostaja u bari. Pomoću ove brane bi se tokom ljeta zadržaj viši vodostaj u bari i time omogućio bolji razvoj ribe, koja bi se izlovala prije jesenske velike vode. Ovo će također urediti Seljačka radna zadruga Petar Penić »Cvijan«.

Najvažnije je od svih ribarskih objekata u okolici Vukovara rječica Vuka, koja utječe u Dunav u samome gradu. Njeno je korito pri ušću usko i duboko usječeno među visokim i strmim obalama. Uzvodno se korito proširuje, a imade vrlo slab uspon. Za visokog vodostaja Dunava dunavska voda ulazi u Vuku i njen se vodostaj diže tako, da poplavljuje cijelo priobalno područje od preko 6 km dužine, a sa površinom od preko 100 ha. Kada vodostaj Dunava podne onda se i ovo poplavilište isprazni. Ovo je poplavno područje vrlo podesno za mriještenje ribe, a za vrijeme proljetnih poplava velika količina ribe iz Dunava zalazi tamo na mriještenje. Ako poplava traje kratko riba ne stigne da se izmriješti, već se neizmriještena povlači sa vodom u Dunav. Da bi se tome predusrela i stvorili što povoljniji preduvjeti za mriještenje te razvoj ribe, trebalo bi tokom čitave ljetne sezone zadržati vodu na poplavilištu. To bi se moglo postići izgradnjom brane pred ušćem Vuke u Dunav. Brana bi morala biti viša od najvišeg vodostaja Dunava, a njome bi se regulirao vodostaj na poplavnom području. Ribarsko bi se gospodarstvo vršilo tako, da bi se za proljetne visoke vode (kada riba seli na mjesta